

N:o 50.

Ank. till Riksd. kansli den 29 april 1892, kl. 3 e. m.

Laguskottets memorial, i anledning af kamrarnes återremiss af utskottets utlåtande n:o 12 öfver väckta motioner om ändrad lagstiftning i fråga om skydd för hemdjur mot skada af hundkreatur.

I utlåtande n:o 12, i anledning af väckta motioner om ändrad lagstiftning i fråga om skydd för hemdjur mot skada af hundkreatur, hemstälde utskottet, att Riksdagen, i anledning af berörda motioner, ville för sin del antaga ett förslag till lag angående ändring af 22 kap. 6, 7 och 8 §§ byggningsbalken, af den lydelse utskottets hemställan utvisar.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag har ifrågavarande ärende af båda kamrarne blifvit till utskottet återförvisadt. I anledning af den skedda återremissen får utskottet härmed afgifva yttrande.

Såsom kamrarnes, närmast Första Kammarens, diskussionsprotokoll utvisa, föranleddes återremissen af särskilda mot utskottets hemställan yppade betänkligheter af så väl formel som materiel art. I förra hänseendet uttalades sålunda tvekan, huru vida utskottet, som saknade motionsrätt, egt befogenhet att i anledning af motionärernas framställning, som afsett aflåtande till Kongl. Maj:t af en *skrifvelse* i ämnet, utarbета och till Riksdagens antagande framlägga ett *lagförslag* i samma ämne. I det senare afseendet anmärktes, att utskottets förslag innebure vissa skärpningar i gällande lagbestämmelser, hvilka skärpningar emellertid icke syntes vara af behof påkallade.

Bih. till Riksd. Prot. 1892. 7 Saml. 27 Häft. (N:o 50).

Beträffande nu den förra anmärkningen, tillåter sig utskottet erinra, att den ene af motionärerna, om också endast alternativt, i sin motion framlagt ett formuleradt förslag till lagbestämmelse i ämnet af innehåll, att en hvar, som genom uraktlåten vård om hundkreatur vållade, att detsamma inkomme å andras egor, der hemdjur betade, skulle vara förfallen till böter intill femtio kronor, och att vid sådant förhållande utskottet näppeligen kan genom den form, hvori utskottet — förnämligast i syfte att bringa frågan till en snar lösning — klädt sin hemställan, anses hafva öfverskridit sin befogenhet.

Hvad sjelfva saken angår, vidhåller utskottet sin, enligt hvad utskottet vågar antaga, jemväl af representationens flertal delade uppfattning om behöfligheten af en lagstiftning, som bättre än den gällande tillgodoser de berättigade anspråken på skydd mot skada af hundkreatur, äfvensom att hufvudvigten vid en blifvande lagstiftning i detta, ingalunda oviktiga ämne bör läggas derå, att i enlighet med eljest gällande allmänna skadeståndsregler åt egare af hemdjur, som af annans hundkreatur dödats eller sårats, beredes full ersättning för den skada, som sålunda tillskyndats honom. Att hvad utskottet *härutöfver* i preventivt syfte föreslagit, nemligen skyldighet för egare till hund, som biter — det vill enligt utskottets mening säga har för *vana* att bita — folk eller fä — att tillse, det sådan hund icke släppes lös utom egarens gård, vid påföljd för underlåtenhet derutinnan att hunden saklöst må dödas, skulle innebära någon egentlig skärpning af hvad gällande lag stadgar om rätt att döda hund, finner sig utskottet icke kunna medgifva. Deremot erkänner utskottet villigt svårigheten att i förevarande ämne träffa skyddsföreskrifter, hvilka, på samma gång de kunna visa sig verksamma i åsyftad riktning, icke mer än nödigt är inskränka vederbörande hundegares rätt. I likhet med motionärerna anser utskottet emellertid oundgängligt, att dylika föreskrifter af ett eller annat slag meddelas, enär eljest med hänsyn till den framhållna svårigheten att, der skada af ifrågavarande slag inträffat, åvägabringa nöjaktig bevisning, den rätt till full ersättning, som man gifver det dödade eller sårade hemdjurets egare, kan befaras blifva skäligen betydelselös.

Vid öfvervägande häraf har utskottet ansett lämpligt, att frågan i sin helhet bringas under regeringens ompröfning, dervid utskottet för att undgå de anmärkningar, som vid sistlidne riksdag rigtades emot det af utskottet då framlagda skrifvelseförslag, funnit den skrifvelse, om hvars aflåtande här nedan göres hemställan, böra närmare angifva de grunder, hvarpå enligt utskottets ofvan uttalade uppfattning en lagstiftning i ämnet bör hvilas.

Utskottet får sålunda, i anledning af återremissen, hemställa,

att Riksdagen måtte i skrifvelse anhålla, att Kongl. Maj:t ville låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till skärpta bestämmelser, åsyftande att verk- samt förebygga skada å hemdjur af annans hund- kreatur samt att, der sådan skada skett, egaren af det skadade djuret må erhålla full ersättning för skadan.

Stockholm den 29 april 1892.

På lagutskottets vägnar:

AXEL BERGSTRÖM.
